

DÉLMAGYARORSZÁG

79. évfolyam, 223. szám
1989. szeptember 21., csütörtök

POLITIKAI NAPILAP

Havi előfizetési díj: 101 forint
Ára: 4,30 forint

Négy pontos vélemény egy kétrészes cikksorozatról

Soron kívüli ülésen született meg a tanács-vb állásfoglalása

Egy hét egy napilap olvasóinak emlékeztetésében hosszú időnek számít, ezért utalnunk kell rá: a városi tanács végrehajtó bizottságának múlt csütörtöki üléséről tudósítván, már jeleztük, hogy a testület véleményt kíván alkotni a Magyar Hírlap szeptember 13–14-i, kétrészes cikksorozatáról. Azért halasztották el a múlt héten az állásfoglalást, mert a vb-tagok közül többen nem is olvasták akkor a szerző két, Szegeddel foglalkozó írását, illetve mert az előzményeket, a régebben történeteket az újonnan választott testületi tagok nem ismerték részleteiben. Tegnap délutáni, soron kívüli ülésükön ugyan a sajtó, így lapunk munkatársa sem lehetett jelen, annyit azonban a szünetekben — nem hivatalos információként — sikerült megtudni, hogy a két cikkben említett dokumentumok áttekintésével telt el a háromórás ülés egy része.

A végrehajtó bizottság végül két ellenszavazattal — Vámosiné Karsai Évával, és a lakásosztály tevékenységének vizsgálatára alakult ad hoc-bizottság elnökével, Tóth Csabával — ellogadta a következő, négy pontba foglalt kommunikikét.

1. A végrehajtó bizottság a Magyar Hírlap cikksorozatának kapcsán a szubjektív megítélésekkel nem kíván foglalkozni.

2. Dr. Csonka István tanácselnök, mint elnökhelyettes, 1988. október 6-án ösz-szeférhetetlenségi vizsgálatot kért maga ellen. Az 1988. december 8-i tanácsülésen a testület az ösz-szeférhetetlenség megállapításával nem ért egyet.

3. A lakásosztály tevékenységével kapcsolatos ad hoc-bizottsági jelentést a vb a tanács testülete elé terjesztette, és véleménye szerint annak megtárgyalása előtt állást foglalni etikátlan.

4. A Lenin körút 61. szám alatti ingatlan átadásával tárt lakásmanipulációk ügyével kapcsolatos előkészületek ben!

Annyit szeretnénk még olvasóink tájékoztatására hoztézenni az eddigiekhez, hogy megértjük, ha közülük többen nem értik, mire is vonatkozik a két közlemény. De tudniuk kell: az említett ad hoc-bizottsági jelentést lapunkban akkor tartjuk indokoltnak ismertetni, ha a testület, mely készítésére megbízást adott, a nyilvánosság elé tárja. Ez pedig minden bizonnyal a következő, október 19-i tanácsülésen lesz, mely — ellentétben a tegnapi vb-üléssel — nyilvános.

testületi döntések alapján történtek. Annak jogszerűségét mind a népi ellenőrzési bizottság, mind az ügyészség vizsgálta. A tett észrevételek alapján a korábbi vb a szükséges intézkedéseket megtette, és az ügyet lezárta. Az épület lakás céljára történő felújítása folyamatban van.

Eddig a kommuniké.

A szóban forgó cikkekkel kapcsolatban még egy helyről kaptunk felhatalmazást. Tudniillik annak közlésére, hogy a Magyar Demokrata Fórum szombaton megtartott szegedi tájérkezletén megállapodtak a résztvevők: haladéktalanul szorgalmazni fogják a Csongrád megyei főügyésznél vizsgálat indítását a városi tanács lakásosztályán történtek, továbbá a Tisza Fűszérnél fel-

P. K.

Parlamenti delegáció utazott Strasbourgba

Szardán elutazott az Európa Tanács parlamenti közgyűlésének őszi ülésszakára Strasbourgba a magyar Országgyűlés delegációja. A magyar képviselők első alkalommal vesznek részt különleges meghívotti státuszban a közgyűlés munkájában. A szeptember 21. és 29. között tartandó ülésszakon Magyarországot Réger Antal, Horváth Jenő, Berdár Béla, Tóth Károly, Vida Kocsárd és Sinkovics Mátyás képviseli.

Egyházi vezetők látogatása

Németh Miklós miniszterelnök szardán az Országház nándorfehérvári termében találkozott a Magyarországi Evangélikus Egyház, a Magyar Izraeliták Országos Képviselőlete és a Magyarországi Szabadegyházak tanácsa vezető tisztségviselőivel. A tanácskozással az elmúlt héten megkezdődött párbeszéd jegyében, annak folytatásaként került sor.

A szívélyes légkörű beszélgetéseken részt vett Sarkadi Nagy Barna miniszterhelyettes, a Minisztertanács Egyházpolitikai Titkárságának vezetője.

Szűrös Mátyás amerikai képviselőkkel találkozott

Megértés politikánk iránt

A magyar Országgyűlés küldöttsége, amely Szűrös Mátyás elnök vezetésével tartózkodik az Egyesült Államokban, kedden Washingtonban elsőnek Bertalan Imrével, a Magyar Református Egyház elnökével találkozott. A küldöttség megtekintette a Kossuth-házat, megkoszorúzta az ott elhelyezett emléktáblát.

A nap folyamán Brent Scowcroft, George Bush elnök nemzetbiztonsági tanácsadója fogadta Szűrös Mátyást. Az amerikai külpolitika egyik irányítója rámutatott: az ígéreteknek megfelelően a magyarországi átalakuláshoz nyújtott amerikai támogatás folyamatos lesz, azt nem halasztják új parlament, kormány megalakulásáig. Scowcroft megértéssel nyugtázta a magyar igényt, hogy könnyítsék meg a technológiai importot, enyhítsék a COCOM tiltólista előírásait.

Délben a Heritage Foundation (konzervatív kutató-

intézet) vezetése adott ebédet a delegáció tiszteletére. A képviselők ezután találkoztak Robert Michellel, a képviselőház republikánus kisebbségének vezetőjével, Christopher Dodd és Joseph Lieberman demokratapárti szenátorral.

A képviselőház külügyi bizottságának tagjai ülést tartottak a delegáció tiszteletére, ahol Dante Fascell, a testület (demokratapárti) elnöke, aki több ízben járt Magyarországon, meleg szavakkal köszöntötte a vendégeket. A testület tagjai, akik között ott volt Lee Hamilton, az európai és Stephen Solarz, az ázsiai albizottság elnöke, valamint Tom Lantos, a bizottság tekintélyes, magyar származású tagja, igen élénk érdeklődést tanúsítottak a magyarországi helyzet iránt. (A későbbiek során sajtótájékoztatóra került sor. Ennek részleteiről lapunk 2. oldalán olvashatnak tudósítást.)

Béres-csepp

Lesz, de nem korlátlanul

A mostani mennyiség dupláját, napi 24 ezer üveg Béres-cseppet állít elő október közepétől a Herbária, hogy ki tudja elégíteni a megnö-

vekedett igényeket — mondta az MTI kérdésére dr. Fogarassy József, a Herbária Országos Gyógynövényforgalmi Közös Vállalat igazgatója.

Elmondta: nem számítottak a televízióban bemutatott Kósa Ferenc az utolsó szó jogán című filmje tömegpszichózis-hatására.

Számoltak ugyan a forgalom átmeneti növekedésével, azonban ilyen arányú érdeklődés felülmúlta képzeletüket. Tolnai üzemük 12 esztendeje gyártja a cseppeket, évente átlag másfél millió üveggel. Ez a mennyiség az eddigiekben elegendő volt. A megnövekedett igények kielégítése érdekében arra gondoltak, hogy együttműködnek a gyártást felajánló Biogal Gyógyszergyárral, miközben emelik a saját gyártókapacitásukat is. Így naponként, mintegy 50 ezer üveg cseppet tudnának előállítani.

Azt a kérdést, miszerint a Herbária által előállított Béres-csepp az utóbbi években veszített-e a minőségéből, Fogarassy József határozottan elutasította.

A cseppek gyógyhatását részletező úgynevezett sárga füzetéről szólva elmondta, hogy az valóban hiányzik, azonban hozzáfűzte: az ismertetőt nem a Herbária, hanem a Biokultúra Egyesület adja ki. A füzet utánrendelése megtörtént.

Hamvas József, az Országos Gyógyszerészeti Intézet főigazgató-helyettese a Béres-csepp Pluszról elmondta: a gyógytermék nyilvánvalóan tartósítási eljárása befejeződött, a termék végleges mintájának benyújtása után az OGYI a forgalomba hozatali engedélyt kiadja. Mindez október végére várható.

Készületlenül

Negyedik vidéki képviselői helyét veszíti el az MSZMP, és úgy tetszik, a sornak még távolról sincs vége. Valaki közéleti matematikus azt mondta a múltkoriban, hogy ha jelen lesz is ez a párt az új Parlamentben, úgy a maradékul alapján. Csábító lehetőség lett volna korábban eljátszani a lehetőséggel, hogy miképpen is fog szerepelni egy megújult MSZMP a választásokon, azonban ez a játék elromlott. A zalai választók keményen elutasították az ilyen föltételezések lehetőségét. Lehetett reform-MSZMP-szárnny, vagy sem, egyre megy. Na, nem az agyagba, ahogy ott valaki a választási gyűlés hevében fogalmazott, persze, szigorúan csak képletesen (reménykedek). szóval, nem az anyaföldbe, de azért távozzanak tőlünk a kommunisták! Mellesleg, derék nyugdíjas bácsikát láttam kipirult orcával harsogni, hogy elég volt a negyvenéves rabságból, éljen a szabadság! Hurrá, nyugtáznám elégedetten a lelkesedést, ha nem kapnék észbe, hiszen ezt a hurrázást Keletről tanultuk, márpedig újabban, hogy fordult a kocka, jobb az ilyet feledni.

Ifjúságom örökifjú latintanára, nemzedékek nevelője, vagy feltucat nyelv birtokosa fejtegette a minap szenvedélyesen, hogy az

oroszt meg kell hagyni kötelező tárgyként az általános iskolában! Először azt hittem, rosszul értem, hiszen most mindenki a nagy váltás lázában hevül, felejtő akár csak tegnapi magát is, szóval, most kardoskodik az orosz mellett? De, igen, mert orosz tanulni bölcs előrelátás egy magyar-nak, fejtegeti, és sorolja érveit: egy hatalmas szláv birodalom szomszédságában élünk mi és utódaink; köröttünk szlávok tengere; városban sem sok, falun végképp kevés a más nyelvszakos tanár; ne hozzuk hátrányos helyzetbe azokat a gyerekeket, akiknek nincs lehetőségük több idegen nyelv tanulása közül választani...

Iám, a tanár úr gondolkodik, elemez, következtet. Készül arra a helyzetre, amely közelinek látszik, s igyekszik kiválasztani a legjobb megoldást. Nem személyét állítja előtérbe, hiszen világ életében nyugati nyelveket tanított, neki — mondhatni — nem gond a váltás. Félve írom le a szót, pedig igaz: a Haza üdvét tartja szem előtt. Milyen szokatlan magatartás! Valami népszerűtlen, s kedvezőtlen fogadtatású elvet vállalni csak azért, mert a közösségnek hasznosnak ígérkezik. Rádásul mérlegelni, érveket keresni valamely döntéshez, s nem csak ahogy esik, úgy puffan módjára cselekedni, szokatlan ma! Meg is látszik, hogy a tanár úr nincs vezető pozícióban, kajánkodok. Csak úgy élte le életét, hogy elkerülte a magasabb sarkokat de hiába, mifelénk már

csak így szokás: fölkészültség, vagy hivatal?! Nem helyén való okoskodás ez, hiszen van ellenpélda is, ám rémisztően sok az igazoló, kínos tapasztalásainkat általánosító benyomás: vezető politikuskok nem értik feladatukat. Bizonyos, hogy az MSZMP jelenlegi nyomorúságainak jó része lelükét nyomja, már ha fölvállalnák. Ilyen veszély egyébként nem fenyeget, a régen bölcsnek mondott megoldást választják, hallgatnak. Persze, régi bölcsesség: a kárnak nincs gazdája.

Ki a felelős az MSZMP jelenért? Csönd. Még a kérdés sem igen hangzik el. Fedig így gyógy-mód sem várható, hiszen ahhoz megkerülhetetlenül következnek a szembesülés. Marad a kínos fölis-mérés, akik ezt a több százszes pártot — s vele valamelyest az embereket is — országosan, meg helyileg csödbe kormányozták, azok kiváló fölkészültséget mutat-tak hatalmuk védelmében, és csapnivalót távlatos politikálásban. Ezért vált egyszerűen — bár sok-kaknak fájoan — nevétségessé az évtizedeken át hangoztatott jel-mondat a párt vezető szerepéről. Minden létező hatalom görcsös be-gyűjtése és forgatása ellenére is maradt, mi volt — a pusztá lét, melyet éppen hogy megélni is elég kereszt: A régi jó ötvenes évek-ben ilyenkor szabotázs vádjával ültették vádlottak padjára a vét-késeket, mi most csak értetlenül forgolódunk: vajon ki hozta ránk e rút időt?

Indulatos pártiskolai tanárral találkozom a minap, aki már át-ment civilbe, tanult szakmáját ta-nítja. Kérdezi, miként magyará-zom, hogy az MSZMP vezetése el-ső szóra földalta, tán még szó nél-kül is, a politikai oktatást, taná-rostul, épületestül, mindenestül — de még most is huzakodnak a va-dászházakon, üdülőkön? Nemde, ez a vetkezési sorrend is tükröz egyfajta értékelet? Vagy akkor lenne a kapkodás, hogy ilyen ki-csíségekre, mint a sorrend, már nem ügyelnek? Akárhogy is van, az MSZMP évtizedeinek keserű tanulsága, hogy vezetése lebecsül-te a baloldali értelmiséget csak-úgy, mint a magyar értelmiség egészét. Márpedig egy országot ér-telmiségiek, valóságos szellemi emberek nélkül csak csödbe lehet kormányozni, miképpen ez szem-lélhető. Bármily fájo, a tavalyi pártértekezlet után sem változott jószerevel semmi, holott Grósz Károly mindenféle értelemben szabad kezét kapott. Az elmúlt másfél évnek tehetetlen sodródá-sa, amely a magyar politikai élet korábban vezető pártját jellemez-te, szorosan összefügg ezzel az ér-telmiségpolitikával. Tehetném hoz-zá, munkás és paraszt, vagy alkal-mazottak felé mutatott politikával, Fölkészületlenül éljük meg ezt a ránk kényszerített vesszőfutást, mint bűnbakká üttött lovagok.

Vajon lesz-e honfitársainknak annyi bölcsessége, hogy megértsek helyzetünket?

Trásér László